Dimecres 20 de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mt* 20,1-16): En aquell temps, Jesús digué als deixebles aquesta paràbola: «Perquè el regne dels cels és semblant a un amo de casa que sortí a primera hora del matí a contractar operaris per a la seva vinya. Havent quedat d'acord amb els operaris en un denari al dia, els envià a la seva vinya. I havent sortit cap a l'hora de tèrcia, veié altres que estaven a la plaça ociosos, i els digué: "Aneu també vosaltres a la meva vinya, i el que sigui just us ho donaré" (...).

»Arribat el vespre, (...) els qui havien arribat cap a l'hora onzena, reberen un denari cada un. I venint els primers, pensaven que cobrarien més, però reberen també ells un denari cada un. I prenent-lo, murmuraven contra l'amo de la casa, dient: "Aquests últims han treballat una hora, i els has tractat igual que nosaltres, que hem suportat el pes del dia i de la calor!" (...)».

"Atur espiritual" (paràbola dels vinyaters aturats)

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)
(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui, quan ens preguntem "per a què" el cristianisme, fem exactament el que varen fer aquells treballadors de la vinya. Ells, quan veieren que el salari d'un denari podia ser obtingut d'una manera molt més senzilla (treballant menys hores), no comprengueren perquè havien treballat tot el dia. Però, en què es varen basar per tal d'arribar a la convicció que era molt més còmode romandre sense treballar que treballant?

La paràbola no fou transmesa per als treballadors d'un altre temps, sinó per a nosaltres, que donem per suposat que "l'atur espiritual" —una vida sense fe i sense oració— és més agradable que el servei espiritual. Però, en què ens basem? Ens fixem en l'esforç que implica la vida diària cristiana, tot oblidant que la fe no és solament un pes que ens oprimeix, sinó que és al mateix temps una llum que ens guia.

—Jesús, que m'oblidi del "meu pes" i que pensi en el pes dels altres, per a poder-los ajudar.